
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 6

ČERVEN 2020

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Letošní červen a vlastně pár posledních měsíců bylo mnoho věcí ovlivněno koronavirovými opatřeními. Ve škole to není jednoduché a děti a rodiče dostali zabrat náhradními formami vyuky, které ještě v různé míře pokračují. Maturanti už mají po zkouškách a jak je celá ta doba ovlivnila při přípravě, vědí jen oni sami. Něco bude vidět na oficiálních výsledcích. Studenti se už také pouštějí do svých zkouškových zápasů. A roušky stále ještě jsou povinné v obchodech a na bohoslužbách, v uzavřených prostředích. Někteří lidé nosí roušky, i když nemusí. Velké díky stále patří zdravotníkům a doufejme, že nezůstane jen u slov.

V církevním prostředí přibývá rozhořorů, jak nás koronavirová doba ovlivnila a co ještě může přinést. Hodně kněží i laiků ocenilo možnosti internetu, sociálních sítí atd. Hodně lidí bylo vděčných za přenosy bohoslužeb skrze TV Noe a radio Proglas. A každý, kdo má zájem o pestrost kazatelů, si mohl přijít na své.

Tímto se rozvíjí snad také možnost vzdělání ve víře skrze internet. Nejlepší je samozřejmě osobní setkání. Někteří se rozhodli pro dálkové studium teologie a ne nadarmo se říká, že kdo chce, možnosti si najde.

Letošní květen byl také ve znamení biskupské vizitace. Ta se skládala z kontroly účetnictví, za které jsme byli pochváleni, a z kontroly stavebního odboru a návštěvy biskupa Malého. S panem biskupem jsme navštívili kostely, které patří k farnosti a byla zkontrolována farní agenda. Po mši sv. bylo setkání s farní radou a dalšími farníky, kde jsme hledali řešení pro objekt špýcharu (dříve v nájmu Piglo bar a Ticket sport) a pan biskup se zajímal o život mladé generace a rodin. Jedním z výstupů vizitace je přání, abychom vedli farní kroniku. Tím také zvu k její společné tvorbě. Víte, že se o dějiny farnosti zajímám. Ledacos jsem nastřádal. Půjde o to, dát tomu finální podobu.

Oznámení

Noc kostelů 12. června 2020

Program v Brandýse

19.00 zahájení

19.20–19.50 Bůh před soudem (otevřený dialog) – přednes z knihy Gerharda Padderratz, doplněno zpěvem mešních renesančních monet v podání Corde et animo

20.15–20.40 Autorské čtení básní Zbyňka Ludvíka Gordona, hudební doprovod na flétnu

21.55 Závěrečné pozhennání přítomným

V průběhu večera zazní skladby Bachovy, Haendelovy, Telemannovy, Dvořákovy a další. Můžete si zapálit svíčku na

úmysl, vložit prosby, potěšit se verši básníků z naší farnosti Zbyňka Ludvíka Gordona a Petra Kukala a nechat na sebe zapůsobit biblické citáty.

Klub duchovní četby

Klub duchovní četby pokračuje v úterý 9.6. a 23.6. od 19.15 na brandýské faře. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Manželské exercicie

Zveme na svatoignácké *manželské exercicie* s modlitbou, meditací a sv. přijímáním v úterý 2.6. a 16.6. od 19.30 ve farním kostele v Brandýse.

Rozhovor s Karlem Novákem

Farníci tě znají hlavně jako ministranta a varhaníka. Jak dlouho ministruješ a jak se stalo, že jsi začal ministrovat?

Je mi 28 let a ministrovat jsem začal ve svých šesti nebo sedmi letech. Motivací k tomu, abych se stal ministrantem, pro mě bylo jednak to, že ministrantská služba u oltáře v elegantních a důstojných oblecích se mi zkrátka líbila, jednak také to, že v našem kostele již nějakou dobu ministroval se svým tátou Stanislavem i David Šesták. A protože Šestákova a naše rodina k sobě mají blízko, naši rodiče navázali pevné přátelství a i my s Davidem jsme si jako kamarádi rozuměli a trávili spolu téměř každé nedělní dopoledne, bylo o mém začlenění mezi brandýské ministranty brzy rozhodnuto. Spolu se

Stanislavem, Davidem a naším kamarádem Vlastimilem „Vlastíkem“ Urbanem (který dnes už patří do jiné farnosti) jsme v Brandýse vytvořili stabilní ministrantskou základnu a v tomto složení jsme ministrovali poměrně dlouhou dobu.

Také tě slyšíme u varhan a kláves při bohoslužbách pro rodiny s dětmi. Co pro tebe hudba znamená a jak tento talent rozvíjíš? Víš, že máš také kapelu spíše moderněji zaměřenou. Jaké písničky hraje a kde se tvoje kapela dá poslechnout?

Hudba má dnes v mém životě významné místo. Nebylo tomu ale tak vždy. Přestože jsem do ZUŠ nastoupil již od „přípravky“ a následně si „odchodil“ první cyklus klavíru, zejména hodiny hudební nauky mě nikdy nebavily (využíval jsem je spíše

ke společnému zlobení s kamarády) a ani na klavír jsem bohužel necvičil tak často a intenzivně, jako mnozí jiní, což mě nyní s odstupem času mrzí. Pozitivní zlom u mě nastal až od šestého ročníku klavíru, kdy jsem se jako žák dostal pod vedení Pavla Brahy a následně po jeho odchodu na ZUŠ v Čakovicích pod vedení Petry Kunfrontové. Tito učitelé mě dokázali motivovat k tomu, abych muzicírování začal vnímat jako úžasný způsob aktivního odpočinku a jako koníček, kterému stojí za to věnovat čas a úsilí. Za to bych jim chtěl třeba i touto cestou dodatečně poděkovat. Pavel Braha jakožto aktivní varhaník a velký ctitel díla Jana P. Sweelincka či Dietricha Buxtehude měl navíc významný podíl na tom, že jsem přešel z výuky klavíru právě na varhany a objevil krásu renesanční a barokní hudby, která se postupem času stala mou posluchačskou, a nakolik stačí moje muzikantské limity, i hráčskou vášní.

Občasné varhanické působení na mších sv. v brandýském či zápském kostele беру jako velmi příjemnou službu Pánu a svým způsobem i jako formu seberealizace. Nemohu ovšem nepřiznat, že mám z kostelního varháníčení dodnes i po nějakém tom roce praxe velký respekt a na každou mši sv. se snažím doma připravit.

V naší kapele Patient Patient funguji jako klávesák a zpěvák. Z řad našich bývalých farníků v ní působí také můj dlouholetý kamarád Štěpán Herynek, a to jako kytarista. Věnujeme se dnes již výhradně vlastní tvorbě a jsme zaměřeni vysloveně rockovým směrem. Velký vliv na naši tvorbu má hard rocková hudba 70. let a v textech se příliš neobjevují aktuální společenská témata - spíše nás in-

spirují různé lidské charaktery, literární postavy a samozřejmě také ženy :-).

Slovo „moderní“ je tedy třeba brát s rezervou, protože se nejedná o muziku atraktivní pro většinu dnešních rádiostanic. Na svůj tak trochu anachronický přístup k hudbě, který si příliš neláme hlavu se současnými trendy, jsme svým způsobem hrdí

Pokud by někdo z farníků měl o poslech naší hudby zájem, je samozřejmě možnost poslechnout si několik studiových nahrávek, které máme volně k dispozici [na webu](#).

Máš také velkou zásluhu o trojí provedení hraných pašijí, které byly hojně navštíveny a chváleny. Kterak se to povedlo zorganizovat?

Z první pašijové hry, kterou jsem v životě viděl, mám krásný zážitek, či spíše prazážitek. Bylo mi pět, možná šest let, když jsme s rodiči navštívili představení pašijí v Národním divadle. Nepamatuji si, jakou předlohu tehdy na scéně ztvárnili, zato si živě pamatuji skvělé výkony řady hereckých kapacit včetně Radovana Lukavského či Václava Postráneckého. Snad i díky této zkušenosti jsem si vytvořil velmi pozitivní vztah k pašijovým událostem a v pozdější době mě zajímalo podání tohoto tématu v každém ze čtyř svatých evangelíí. Velkou inspirací pro mě samozřejmě byly také farnosti a obce, kde mají hrané pašije dlouholetou tradici, zejména Žďár nad Sázavou. A tak, krátce po Velikonocích roku 2016, se zrodil nápad nacvičit na příští rok vlastní velkopáteční pašijové představení pro naši farnost.

Následovalo hledání volně dostupné, nepřilíživě textově a scénicky náročné a

v rámci možností civilní předlohy. Pak přišla na řadu samotná prezentace této myšlenky na rozhovorech o víře pro mládež. Nadšená reakce přátel a jejich velká ochota pomoci s organizací mě tehdy nejen potěšila, ale i utvrdila v tom, že pašijová hra má perspektivu a můžeme se do její realizace s Boží pomocí pustit. Jako nejnáročnější úkol se zdálo obsazení všech rolí - naštěstí díky značnému zájmu tento proces netrval dlouho a počínaje lednem následujícího roku jsme mohli začít zkoušet. Následující rok už jsme byli sehraným kolektivem a všem, kteří se na ní podíleli, patří velký dík. Zároveň se chci omluvit za jednu kritickou chvíli, kdy mi temperamentní povaha nedovolila, abych zůstal pozitivně naladěný, kdy jsem se, jak se říká, neudr-

žel a zbytečně řekl či napsal něco, co mě později mrzelo.

Do budoucna bych samozřejmě po letošním vakuu v této již tříleté „tradici“ rád pokračoval. Své poslání tato aktivita splňuje, z pozitivních ohlasů mám vždy velkou radost a věřím, že jde o dobré dílo, kterému Pán žehná. Časem bych chtěl zkoušet nacvičit některý z náročnějších, nicméně nesmírně půvabných scénářů a textů podle lidových, původně barokních pašijových her, jako je například úžasná Železnobrodská „Theatrum passionale aneb Zrdcadlo umučení Pána našeho Ježíše Krista Spasitele“. To je samozřejmě hudba trochu vzdálenější budoucnosti a uvidíme, zda k tomu jednou najdeme společnou vůli a energii.

Josef Hurt

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Ne 10.30
Svémyslice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	<i>1. sobota v měsíci 16.15</i>
Mratín, kostel sv. Michala	<i>mše nejsou</i>
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	<i>3. sobota v měsíci 16.15</i>

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, Nanebevzetí P. Marie	Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, Ne 9.00, 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	St, Pá 17:30, Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00
Chvaly, sv. Ludmily	Čt, Pá 18.30, So 8.30, Ne 8.30, 19.30
